

Sygnatura akt VI Ka 252/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 maja 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 r.

sprawy **I. N.** ur. (...) w G.

syna A. i G.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 5 listopada 2014 r. sygnatura akt IX K 298/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że łagodzi oskarżonemu orzeczoną w punkcie 2 karę pozbawienia wolności do 7 (siedmiu) miesięcy;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. F. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

sygn. akt VI Ka 252/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 5 listopada 2014 roku w sprawie sygn. akt IX K 298/14 uznał oskarżonego I. N. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278§1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to skazał go na karę 1

roku pozbawienia wolności, na jej poczet zaliczając okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 24.01.2014r. do 22.05.2014r.

Obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze zarzucił rażąca niewspółmierność kary poprzez orzeczenie jej w wysokości 1 roku bezwzględnego pozbawienia wolności podczas, gdy stopień społecznej szkodliwości, motywacja, sposób zachowania się sprawcy przemawiają za orzeczeniem kary niższej, orzeczenie kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas, gdy ustalony stan faktyczny pozwala na stwierdzenie, iż kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłaby wystarczająca do spełnienia celów sankcji karnej za popełnione przestępstwo.

Apelując wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zmniejszenie kary wymierzonej oskarżonemu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Sąd I instancji przeprowadził w niniejszej sprawie pełne postępowanie, dokonując trafnych ustaleń stanu faktycznego, prawidłowej oceny zgromadzonych dowodów oraz prawnej zachowania oskarżonego, ustalając, że dopuścił się on zarzucanego mu przestępstwa.

Sąd Okręgowy podzielił częściowo zarzuty i argumenty apelacji obrońcy oskarżonego, iż konieczną jest zmiana wyroku poprzez złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonego kary, gdyż ta w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności nosi w sobie znamiona rażąco niewspółmiernie surowej. Sąd orzekający prawidłowo wykazał, jako okoliczności obciążające uprzednią karalność oskarżonego oraz działanie w warunkach powrotu do przestępstwa. Jednak zdaniem Sądu odwoławczego okoliczności czynu nie wymagają tak surowej represji, podobnie, jak i zachowanie sprawcy po popełnieniu przestępstwa.

Wartość przedmiotu zaboru przekracza w niewielkim stopniu kwotę rozgraniczającą wykroczenie od przestępstwa, sposób działania, motywacja sprawcy przekonują, że stopień jego zawinienia i społecznej szkodliwości jest przeciętny.

Oskarżony ostatecznie przyznał się do winy, wprawdzie odzyskanie skradzionego mienia nie było w pełni zasługą sprawcy, niemniej część z elementów skradzionego pieca wskazał funkcjonariuszom policji, nadto wyraził skruchę.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy uznał, że celowym jest złagodzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności do 7 miesięcy, która w takim wymiarze jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, spełni ona swój cel szczególnoprewencyjny, w sposób właściwy, kolejny raz wykazując oskarżonemu konieczność ponoszenia konsekwencji działań naruszających porządek prawny, jak też cel ogólnoprewencyjny w zakresie jego społecznego oddziaływania.

Nie zgodził się jednak Sąd odwoławczy z wnioskami obrońcy o istnieniu przesłanek pozwalających na zastosowanie względem I. N. środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a zatem wysnucie pozytywnej prognozy społeczno- kryminologicznej. Jak trafnie spostrzegł to Sąd I instancji oskarżony był wielokrotnie karany sędownie, a zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się w warunkach recydywy opisanej w art. 64 § 1 kk. Tym samym oskarżony dał wyraz nie tylko braku poszanowania porządku prawnego, ale również niepoprawności i nie wyciągania właściwych wniosków z uprzednich skazań, które nie powstrzymały go od popełniania kolejnych przestępstw. Dlatego nie da się wprowadzić nawet ostrożnej pozytywnej prognozy, co do zmiany nawyków życiowych oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji, rozstrzygając o kosztach procesu na mocy właściwych przepisów.